

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-365/16

**Association française des entreprises privées (AFEP) a další
proti
Ministre des Finances et des Comptes publics**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie)]

„Řízení o předběžné otázce – Společný systém zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států – Směrnice 2011/96/EU – Zamezení dvojímu zdanění – Dodatečná přírážka ke korporační dani ve výši 3 %“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. května 2017

1. *Soudní řízení – Žádost o znovuotevření ústní části řízení – Návrh na předložení vyjádření k právním názorům vyjádřeným ve stanovisku generálního advokáta – Podmínky znovuotevření*

(Článek 252 druhý pododstavec SFEU; statut Soudního dvora, článek 23; jednací řád Soudního dvora, článek 83)

2. *Sbližování právních předpisů – Společný systém zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států – Směrnice 2011/96 – Zamezení dvojímu zdanění – Daňové opatření přijaté členským státem mateřské společnosti, které stanoví výběr daně při rozdělování dividend mateřskou společností, přičemž základem daně jsou částky rozdělovaných dividend, včetně dividend od dceřiných společností-nerezidentů uvedené společnosti – Nepřípustnost*

[Směrnice Rady 2011/96, ve znění směrnice 2014/86, body 7 a 9 odůvodnění a čl. 4 odst. 1 písm. a)]

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 17, 18)

2. Článek 4 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2014/86/EU ze dne 8. července 2014, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovému daňovému opatření upravenému členským státem mateřské společnosti, jako je opatření dotčené v původním řízení, které stanoví výběr daně při rozdělování dividend mateřskou společností a jehož základem jsou částky rozdělovaných dividend, včetně dividend od dceřiných společností-nerezidentů této společnosti.

Pro tyto účely umožňuje čl. 4 odst. 1 směrnice o mateřských a dceřiných společnostech členským státům volbu mezi dvěma systémy, a sice systémem osvobození a systémem odpočtu. V souladu s body 7 a 9 odůvodnění této směrnice totiž toto ustanovení upřesňuje, že pokud mateřská společnost nebo její stálá provozovna obdrží z důvodu svého podílu na dceřiné společnosti zisky rozdělené jinak

než při likvidaci dceřiné společnosti, upustí členský stát mateřské společnosti a členský stát její stálé provozovny od zdanění těchto zisků, pokud tyto zisky nejsou odečitatelné dceřinou společností, a zdaní tyto zisky, pokud jsou tyto zisky odečitatelné dceřinou společností, nebo zdaní tyto zisky, přičemž umožní mateřské společnosti a její stálé provozovně odečíst od daně příslušnou část daně, která se vztahuje k těmto ziskům a kterou uhradila dceřiná společnost nebo vnukovská společnost (rozsudek z dnešního dne, X, C-68/15, bod 71 a citovaná judikatura).

Účelem článku 4 této směrnice je tedy zamezit tomu, aby rozdělované zisky vyplacené mateřské společnosti-rezidentovi dceřinou společností-nerezidentem byly zdaněny v prvním sledu u dceřiné společnosti ve státě jejího sídla a ve druhém sledu u mateřské společnosti ve státě jejího sídla.

Soudní dvůr v bodech 79 a 80 citovaného rozsudku ve věci X upřesnil, že toto ustanovení tím, že stanoví, že členský stát mateřské společnosti a členský stát stálé provozovny „upustí od zdanění těchto zisků“, zakazuje členským státům, aby mateřskou společnost nebo její stálou provozovnu zdanily z titulu rozdělovaných zisků vyplacených dceřinou společností její mateřské společnosti, a nerozlišuje přitom, zda daňová povinnost mateřské společnosti vzniká při obdržení těchto zisků, nebo při jejich přerozdělování. Dále vzhledem k tomu, že směrnice o mateřských a dceřiných společnostech má za cíl, jak se uvádí v bodě 3 jejího odůvodnění, zamezit dvojímu zdanění rozdělovaných zisků vyplacených dceřinou společností své mateřské společnosti na úrovni mateřské společnosti, vedlo by zdanění těchto zisků členským státem mateřské společnosti u této společnosti při přerozdělování těchto zisků – v důsledku kterého by zdanění těchto zisků přesáhlo horní hranici 5 % stanovenou v čl. 4 odst. 3 této směrnice – ke dvojímu zdanění na úrovni této společnosti, které je v rozporu s citovanou směrnicí.

V této souvislosti je třeba poukázat také na to, že není důležité, zda je vnitrostátní daňové opatření kvalifikováno jako korporační daň. V tomto ohledu postačí konstatovat, že použití čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice o mateřských a dceřiných společnostech nezávisí na tom, zda se jedná o určitou konkrétní daň. Toto ustanovení totiž stanoví, že členský stát mateřské společnosti upustí od zdanění rozdělovaných zisků vyplacených její dceřinou společností-nerezidentem. Účelem tohoto ustanovení je v tomto ohledu zamezit tomu, aby členské státy přijímaly daňová opatření vedoucí ke dvojímu zdanění takových zisků u mateřských společností.

(viz body 22, 24, 31–33, 35 a výrok)